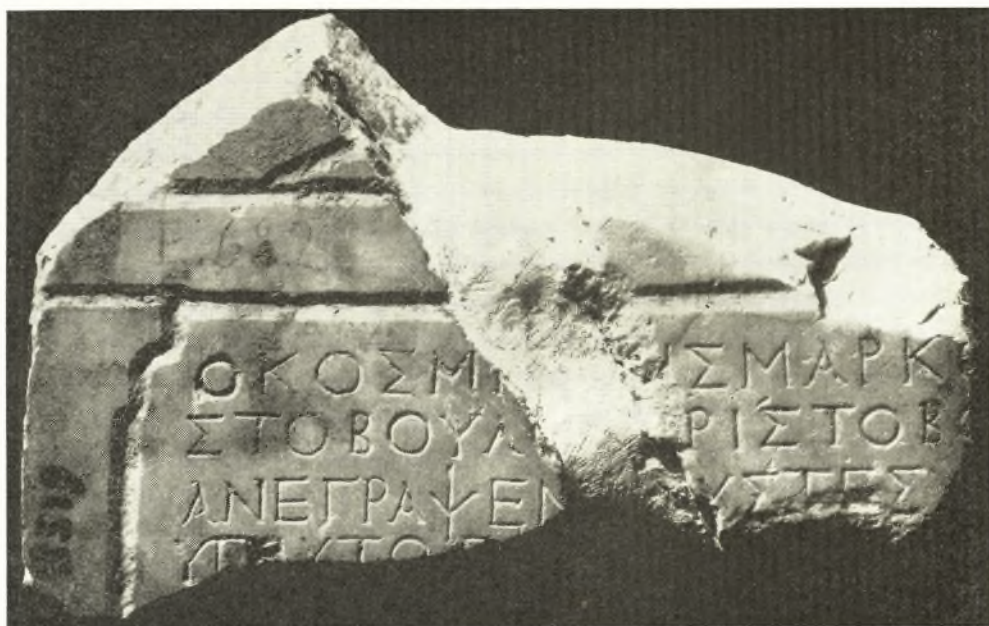

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ VI

ΥΠΟ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ Θ. ΜΙΤΣΟΥ

Δημοσιεύεται κατωτέρω ἡ 6η κατὰ σειρὰν μελέτη¹ ἐπὶ ἐπιγραφῶν ἐκ τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Ἀθηναίων ἐφήβων. Καὶ

Εἰκ. 1. IG. II² 2005 + EM 3841.

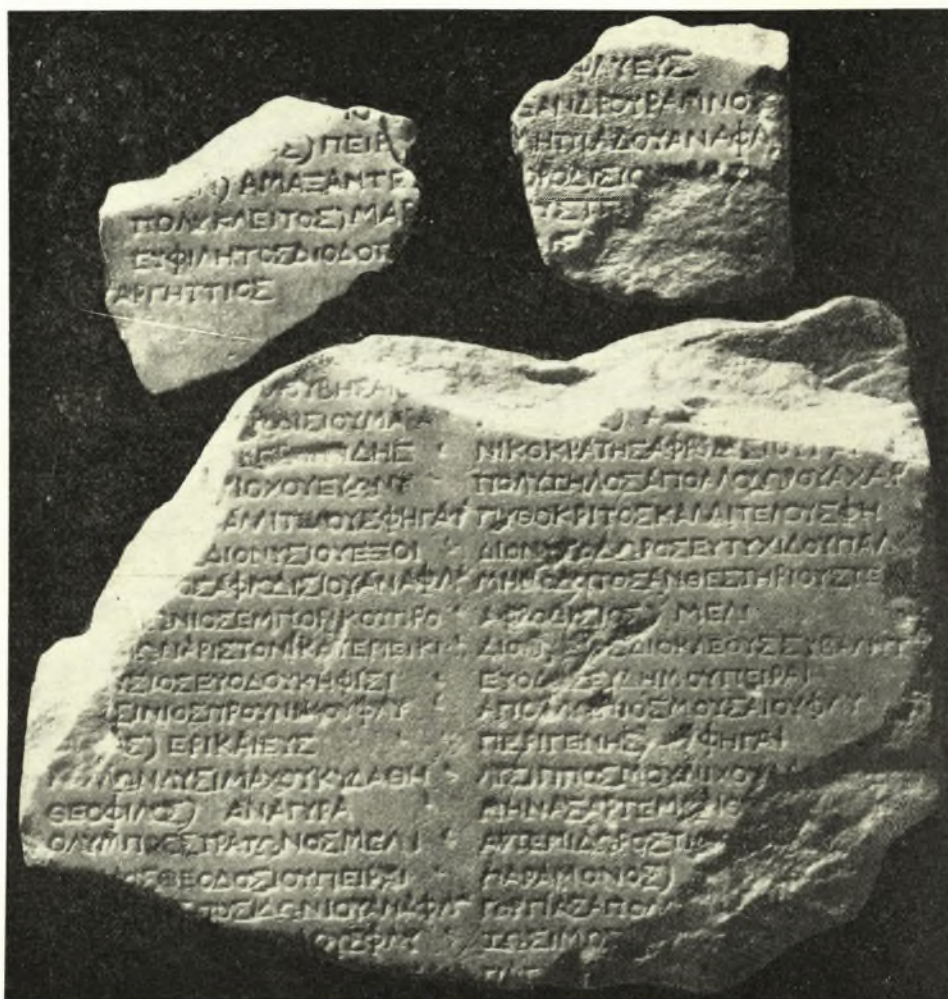
ἐν προκειμένῳ ἰσχύει ὅτι καὶ διὰ τὰς προηγουμένας ὑπὸ τὸν ἴδιον τίτλον ἐργασίας μου, ὅτι δηλαδὴ τὰ σχετικὰ συμπεράσματα θὰ δημοσιευθοῦν ἐν ἰδίᾳ πραγματείᾳ, ὅταν θὰ ἔχη συμπληρωθῆ ἡ ὅλη ἐπὶ τῶν ἐφηβικῶν καταλόγων καθαρῶς ἐπιγραφικὴ ἐργασία. Εὐχαριστίαι ὀφείλονται εἰς τοὺς φύλακας τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, Γ. Διακουμῆν καὶ Ἄλ. Σπανόν, διὰ τὴν βοήθειαν, ἣν μοὶ παρέσχον, δηλαδὴ τῆς μεταφορᾶς τῶν λίθων ἀπὸ αἰθούσης εἰς αἴθουσαν κατὰ τὴν ἀναζήτησιν συνανηκόντων τεμαχίων.

A 1

Εἰς IG. II² 2005 + EM 3841

Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου EM 8519 (= IG. II² 2005) καὶ 3841 προέρχονται ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς, καθὼς δεικνύει ἡ εἰκὼν 1.

1 I : HESPERIA XVI, 1947, σ. 262 κέ. : II = ΠΟΛΕ-
ΜΩΝ Δ'. 1949 - 50 σ. 17 κέ. : III = BCH LXXIII, 1949, σ. 351 κέ. : IV = STUDIES Presented to D. M. Robin-
son (ὑπὸ ἐκτύπωσιν) : V = BCH LXXIV, 1950, σ. 218 κέ.

Εικ. 2. IG. II² 2019. 2072. 2252

Τὸ κείμενον τὸ ὁποῖον παρέχουν ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ὁ κοσμη[τ]ῆς Μᾶρκος — — — — Ἄρι
 στόβουλο[ς] Ἄριστοβο[ύλου] — — — —
 ἀνέγραψεν τ[οῦ]ς τε συ[νάρχοντας καὶ τοὺς]
 ὑπ' αὐτῷ ἐ[φηβεύσαντας ἐπὶ ἄρχοντος] — —

2

Εἰς IG. II² 2019. 2072. 2252

Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου EM 3737, 3883 δημοσιευθέντα ἐν IG. II² 2072, 2252 ἀνήκουν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην, ἐφ' ἧς καὶ ἡ ἐπιγραφή ἐν IG. II² 2019 (=EM 8469), ὡς καταφαίνεται ἐκ τῆς εἰκόνης 2.

Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν. Ἐπὶ τῶν EM 8469 καὶ 3737 σφύζεται ἡ αὐτὴ ἀναθύρωσις. Ἐπὶ πλέον τὸ μάρμαρον περιέχει παχείας φλέβας χρυσιζοντος καὶ ἀργυροῦ χρώματος, ἡ δὲ ἐπιφάνειά του ἀπὸ τοῦ βιάθους περιῖπου τῶν γραμμάτων ἀποσπᾶται ὀριζοντίως, ὥσει τὸ στρώμα τοῦτο ἦτο ἐπίθεται.

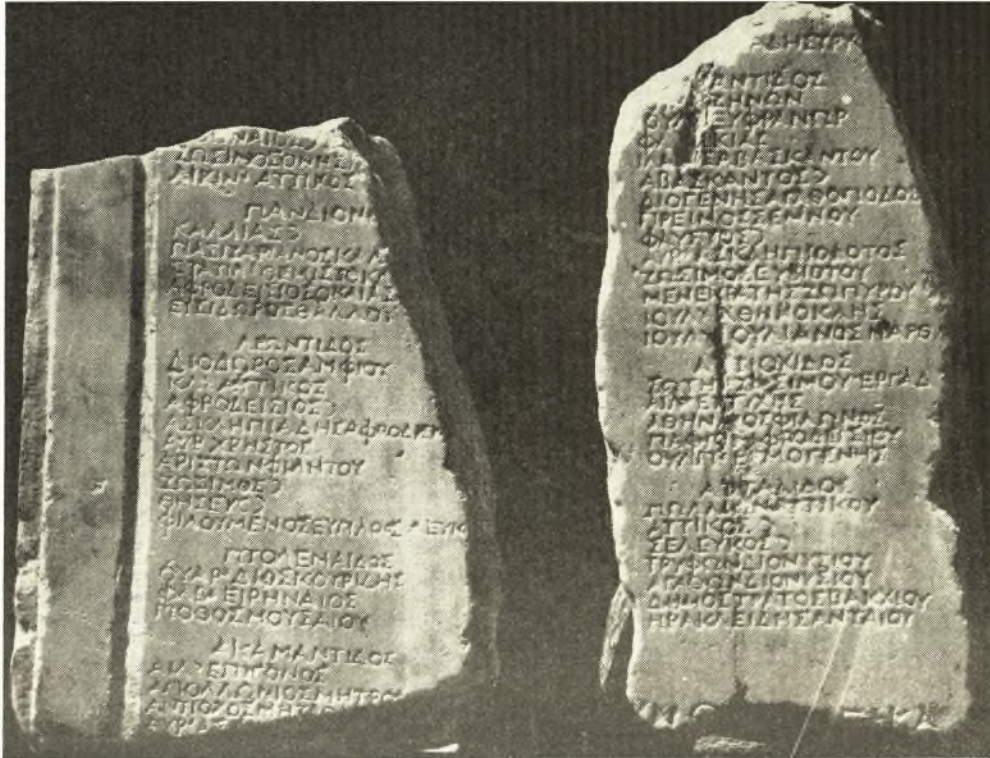
Ἐπὶ τῆς IG. II² 2072 ὁ 5^{ος} στίχος θὰ ἀναγνωσθῆ:

[— — — ο] υ Στειρ [ιεύς] ἀντὶ — — — ΥΣΤΕΙ! — — — τοῦ Kirchner.

3

Εἰς IG. II² 2039. 2076

Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου EM 3639 καὶ 1953, ἐφ' ὧν αἱ ἐπιγραφαι ἐν IG. II² 2039 καὶ 2076, προέρχονται ἐκ τῆς αὐτῆς στήλης. Τοῦτο φαίνεται ἐκ τοῦ εἴδους καὶ

Εἰκ. 3. IG. II² 2039. 2076.

τῶν διαστάσεων τοῦ μαρμάρου, ὡς καὶ τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων (ιδεῖ εἰκ. 3). Ἡ θέσις των ἐν τῷ κειμένῳ ἔχει ὡς ἑξῆς:

— — — — — [Αἰγεῖδος] — — — — —	Πανδιονί[δος] ὅ Καλλίας) Πασιχαριανὸς Καλ[λίου] Στατίλ ^ξ Θεμιστοκλ[ῆς] Ἄφροδεῖσιος ὁ καὶ Ἄσ — — Εἰσίδωρος Θάλλου
[Ἄ] θήναιος) Ζώσιμος Ὀνησί[μου] Λικίν ^ς Ἀττικὸς	

10	Λεωντίδος	['Ι] ούλ [ς] Ζήνων
	Διόδωρος Ἀμφίου	['Ι] ούλ [ς] Εὐφράνωρ
	Κλ ς Ἀττικὸς	Φλ [ς Ν] κίας
	Ἀφροδείσιος)	Ἴλα [ρο] ς Ἀβασκάντου
	Ἀσκληπιάδης Ἀφροδισίου [υ]	35 Ἀβασκάντος)
15	Αὐρ Χρηστος	Διογένης Ἀγαθόποδος
	Ἀρίστων Φιλήτου	Πρεῖμος Σέμνου
	Ζώσιμος)	Φαῦστος)
	Θησεὺς)	Αὐρ ς Ἀσκληπιόδοτος
	Φιλουμενὸς Εὐπλοος Λευκ	40 Ζώσιμος Εὐβιότου
20	Πτολεμαῖδος	Μενεκράτης Ζωπύρου
	Οὐάρ ς Διοσκουρίδης	Ἰούλ ς Ἀθηνοκλῆς
	Φλβ η Εἰρηναῖος	Ἰούλ ς Ἰουλιανὸς Μαρθ
	Πόθος Μουσαίου	Ἀντιοχίδος
	Ἀκαμαντίδος	45 Σωτῆρ Ζωσίμου Ἐργαδ
25	Αἴλ ν Ἐπίγονος	Αἴλ ς Εὐτύχης
	Ἀπολλώνιος Μητροῦ (?)	Ἀθήναιος Φίλωνος
	Ἀντίοχος Μητροδ[ώρου (;)]	Πάπιος Ἀφροδισίου
	Αὐρ ς Ἀσ — — — —	Οὐλπ ς Ἐρμογένης
	— — — — —	50 Ἀτταλίδος
	[Ἀδριανίδος]	Πωλλίων Ἀττικοῦ
	[Οἰνηΐδος]	Ἀττικὸς)
	[Κεκροπίδος]	Σέλευκος)
	[Ἴπποθωντίδος]	Τρύφων Διονυσίου
	— — — — —	55 Ἀγάθων Διονυσίου
	— — — — —	Δημόστρατος Βακχίου
	— — — — —	Ἡρακλείδης Ἀνταίου
30	[Αἰ] αντιδος	— — — νθ [. ς ἐν (;)] εἶκα

Στίχ. 19. Δὲν συνεπλήρωσα ὀλόκληρον τὸ δημοτικὸν ὡς ὁ Kirchner, ἀφοῦ καὶ κατωτέρω, στίχ. 43. 45, δὲν ἔχουν ἀναγραφῇ ὀλόκληρα.

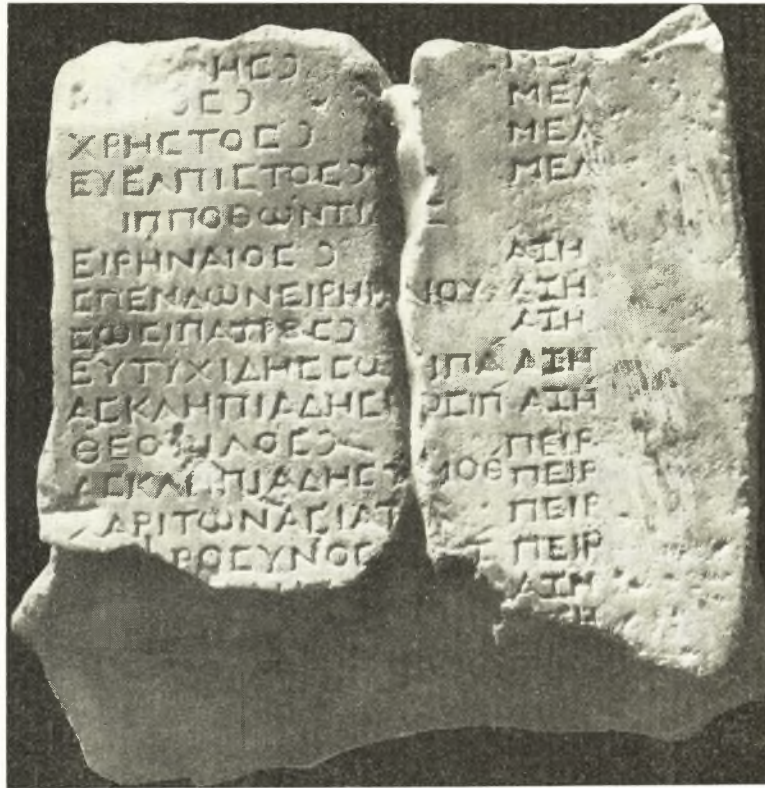
4

Εἰς IG. II² 2081^B+2254

Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου EM 3669 (= IG. II² 2081^B) + 3739 (= IG. II 2254), ἀρμόζοντα πρὸς ἄλληλα, συνεκολλήθησαν, καθὼς δεικνύει ἡ εἰκὼν 4. Πλάτος τῶν δύο τεμαχίων 0,195. Τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον παρέχουν καὶ τὰ δύο ὁμοῦ, ἔχει ὡς ἑξῆς:

— — — — —		Χρηστος)	Μελ
... λης)	Μελ	Εὐέλπιστος)	Μελ
... ρος)	Μελ	30 Ἴπποθωντίδ [ο] ς	

Εἰρηναῖος)	Ἄζη	Ἄσκληπιάδης Τ[ι]μοθ'	Πειρ
Σπένδων Εἰρηναίου	Ἄζη	Χαρίτων Ἀσιατ[ικ]/	Πειρ
Σωσίπατρος)	Ἄζη	[Εὐ]φρόσυνος Κ...τ/	Πειρ
Εὐτυχίδης Σω[σ]ιά/	Ἄζη	40 — — ι ρ ο — —	Ἄζη
35 Ἀσκληπιάδης Σωσιπ/	Ἄζη	— — — — —	[Ἀ]ζη
Θεόφιλος)	Πειρ		

Εἰκ. 4. IG. II² 2081B+2254.

5

Εἰς IG. II² 2096

Ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς θὰ ἀναγνωσθῆ: [. : : :] στρα [τοσ]

Ὁ 11ος θὰ ἀναγνωσθῆ: δωρος Διοπ [εἶθους (?)]

6

Εἰς IG. II² 2149+2145+EM 4204+3568

Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου EM 3572 (= IG. II² 2145)+ 3704 (=IG. II² 2149)+ 3568 + 4204, ἀνήκοντα εἰς τὸ ἄνω μέρος μεγάλης στήλης καὶ ἀρμόζοντα πρὸς ἄλληλα, συνεκολλήθησαν, ὡς δεικνύει ἡ εἰκὼν 5. Μετροῦν μετὰ τὴν συγκόλλησιν

κατὰ μέγιστον σφζόμενον ὕψος 0,20, μέγιστον σφζόμενον πλάτος 0,24. Τὸ ἐπ' αὐτῶν κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εἰκ. 5. IG. II² 2149+2145+EM 4204+3568.

[Ἀ γ α θ ῆ ι τ ὄ χ η ι]
 Ὁ κοσμητὴς τ] ὦν [ἐφ]ήβων — — —
 [— — ἀν]έγρ[α]ψεν τοῦ[ς] ὑπ' αὐτῶι ἐφηβ[ε]ύ-
 [σαντας κ]αὶ τοὺς περὶ τὸ [Διογένειον ἐπὶ ἄρ-]
 [χοντος] Ἀὐρ^ς Μελομο[νοῦ Ἀντινοέως ἀντι-]
 5 [κοσμήτη]ς ἱερεὺς Α[ύ]ρ — — — — —
 [παιδοτρίβης(;) Ἀ]σκληπιάδης Ο — — — — —
 [διδάσκαλος(;) Κλ]αύδιος Λεω — — — — —
 Στρατη[γός]
 — — σιος Μεν — — — — —
 10 [Ἐρεχθεῖ]δος
 — — — — — Μ — — — — —
 — — — — — — — — — — —

Ἡ ἐπιγραφή ἀποκτᾶ νῦν νόημα καὶ ἀξίαν ἀπὸ ἱστορικῆς πλευρᾶς, διότι ἐν τῷ 4^ῳ στίχῳ ἔχομεν ὄνομα ἄρχοντος.

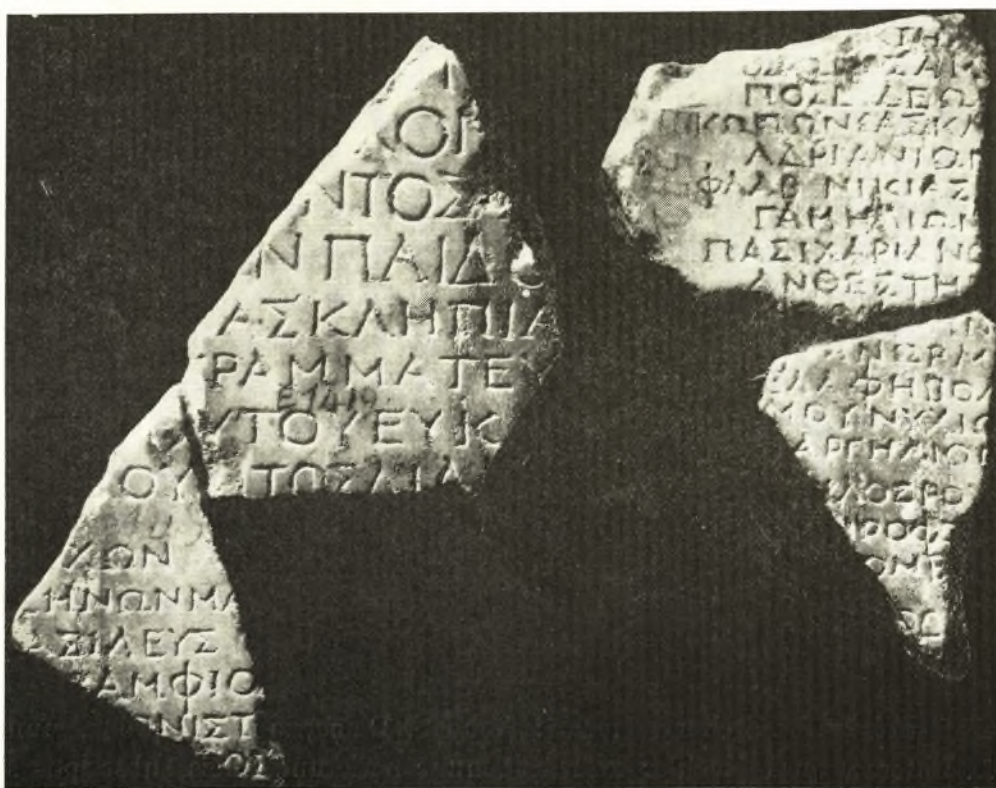
Ὁ Ἀὐρ. Μελομομένος ἦτο ἤδη γνωστὸς ὡς στρατηγὸς «ἐπὶ τοῦ[ς] ὀπλείτας» κατὰ τὸ ἔτος 221/2 μ.Χ., IG. II² 1824 (1783=ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΣ, HESPERIA XVIII, 1949, σ. 42). Περὶ τῆς χρονολογίας ἰδὲ ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΝ ἑ.ἀ. σ. 37 ἐξ. Εἰς τὰ κατόπιν ἔτη θὰ ἦτο

πιθανῶς, οὗτος ἄρχων, ἀφοῦ ἔχομεν παραδείγματα κατὰ τὰ ὁποῖα πρόσωπα διατελέσαντα ἄρχοντες, εἶχον περιβληθῆ προηγουμένως μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ στρατηγοῦ. Τῆς δεκαετίας ὁμοῦς 220-230 οἱ ἄρχοντες εἶναι γνωστοί, διὰ τοῦτο εἰς τὰ ἀμέσως μετὰ τὸ 230 ἔτη θὰ διετέλεσεν ἄρχων ἐν Ἀθήναις ὁ Αὐρ. Μελπομενός.

7

Εἰς IG. II² 2151+2141-2140+2139.

Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου EM 3703. 3717, ἐφ' ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ ἐν IG. II² 2151. 2141, ἀρμόζοντα πρὸς ἄλληλα συνεκολλήθησαν, καθὼς δεικνύει ἡ εἰκὼν 6^α.

Εἰκ. 6. α= IG. II² 2151+2141 β= IG II² 2140+2139.

Προέρχονται ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος μεγάλης στήλης, ἣς τεμάχια ἦσαν καὶ τὰ EM 8522 καὶ 3724, ἐφ' ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ ἐν IG. II² 2140 καὶ 2139 (εἰκὼν 6^β). Ὅτι προέρχονται ἐκ τῆς αὐτῆς στήλης μαρτυρεῖ τὸ πάχος καὶ ἡ ἐπεξεργασία τοῦ μαρμάρου, τὸ εἶδος τοῦ μαρμάρου μὲ τὰς ἀργυρᾶς φλέβας του, ὡς καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων. Τὸ ἐπ' αὐτῶν κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

[Ἄ]	γ	[α	θ	ἦ	ι	τ	ύ	χ	η	ι]
[Ἐπὶ	ἄρ]	χον	[τος	—	—	—	—	—	—	—	, κοσ-
[μητεύο]	ντος	Α	—	—	—	—	—	—	—	—	ἐκ —
[— —	ων]	ν,	παιδο	[τριβοῦντος	διὰ	βίου	—	—]		

5	. . . Ἄσκληπια [. ου — — — — —] . . . , γραμματεὺ [οντος δια βίου — — — —] . . . ου τοῦ Εὐκλ — — — — — , ὄπλομα] [χ] οὔντος δια β [ίου — — — — —]	
10	[ἄρ] χων Ζήνων Μα — — — [β] ασιλεὺς — — — ς Ἄμφιο[νος] — [σωφρ] ονιστ [αὶ] — — — — — ος — — — — — — — — — — — — [Γυμνασίαρχοι] [Βοηδρομιῶνα] — — — — — [Πυανοψιῶνα] — — — — —	Κωπών ^ς Ἄσκλ [ηπι — —] Ἄδριανιῶν [α]
		20 Φλάβ Νικίας Γαμηλιῶν [α] Πασιχαριανὸ [ς — — —] Ἄνθεστηριῶν [α] — — ρ ς Ζήν [ωνος (;)]
		25 [Εὐ] φράνωρ Μ — — — Ἐλαφηβολ [ιῶνα] Μουνυχιῶ [να] [Θ] αργηλιῶν [α] . . φιλος Ρου [φ — —]
15	[Μαιμα] κτηρ [ιῶνα] . . ὄδωρ [ο] ς Ἄμ — — Ποσειδεῶν [α]	30 [Σκε] ιροφο [ριῶνα] [Ἐκατ] ομβ [αιῶνα] — — — ΟΣ — — — — — — —

Εἰς τὸν τέταρτον στίχον τὸ δημοτικὸν ἦτο κατὰ γενικὴν πληθυντικοῦ, ἐκ ἧ ἔξ.

8

Εἰς IG. II² 2182

Περὶ ταύτης ὁ Kirchner σημειοῖ: Apud S. Demetrium Κατηφόρη, nunc EM 4127... Litterae, quas Koehler exscripsit, nunc perierunt, lineis subscriptis significavimus.

Δὲν ἐχάθησαν ἐν τούτοις γράμματα μετὰ τὴν προηγουμένην δημοσίευσιν τῆς ἐπιγραφῆς, ἀλλ' αὕτη εἶναι κεχαραγμένη ἐπὶ τῶν δύο τεμαχίων μαρμάρου EM 4127 καὶ 4169, ὧν τὸ δεύτερον δὲν εἶδεν ὁ Kirchner. Τὰ δύο ταῦτα τεμάχια ἔχουσι νῦν συγκολληθῆ.

9

Εἰς IG. II² 2185

Ὁ 4^{ος} στίχος θὰ ἀναγνωσθῆ: Φιλόστο[ρογος] ἀντὶ Φιλόστρ[ατος]
ὁ 6^{ος} στίχος θὰ ἀναγνωσθῆ: [Φι]λίνο[ς] ἀντὶ ... ΙΝΟ —
ὁ 7^{ος} στίχος θὰ ἀναγνωσθῆ: [Εὐτ]υχ — — ἀντὶ ^

10

Εἰς IG. II² 2186

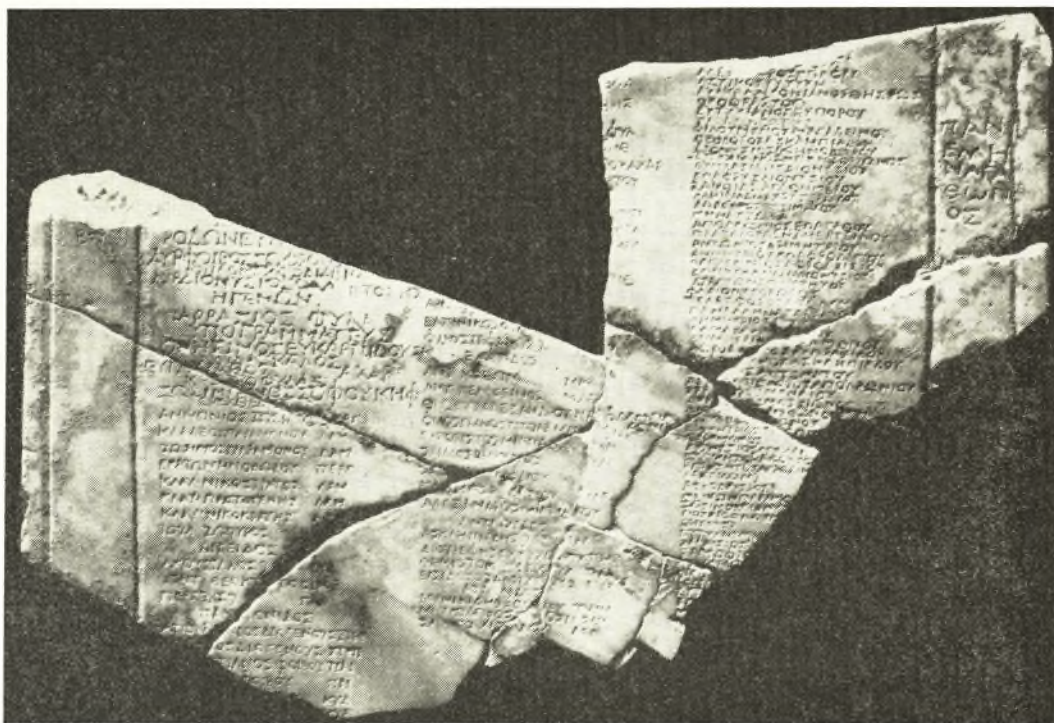
Ἐπὶ τοῦ ἐνεπιγράφου τούτου τεμαχίου μαρμάρου σφύζονται μέρη 7 στίχων, ἀντὶ τῶν 5 τοῦ Kirchper. Ἔχει παραλειφθῆ δηλαδή ὁ 4^{ος} καὶ 7^{ος} στίχος. Τὸ πλήρες κείμενον ἔχει οὕτω:

· ΕΥΣΣΙ — —	[Ἐ]λευσεῖ[νιος — —]
Σωφρον[ισταί(:)]	Σωτᾶς — —
[Ἡ]ρακλέω[ν — —]	[Ἀ]φ[ροδ — —]
[Ἀ]πολλων[ι — —]	— — — — —

11

Εἰς IG. II² 2228 + 2249 + 2210 + EM 3869 + 4187 + EM ἄνευ ἀριθμοῦ

Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου 3815 καὶ 3563-64 δημοσιευθέντα ἐν IG. II² 2228 καὶ 2210 ὡς ἀνήκοντα εἰς δύο διαφόρους ἐπιγραφὰς ἀποτελοῦν τμήματα τῆς αὐτῆς στήλης (εἰκ. 7). Ἡ ὁμοίτης των εἶναι ἐκ πρώτης ὄψεως φανερά καὶ εἶναι ἀπο-

Εἰκ. 7. IG. II² 2228 + 2249 + 2210 + EM 3869 + 4187 + EM ἄνευ ἀριθμοῦ.

ρίας ἄξιον πῶς, καίτοι δὲν ἀρμόζουν πρὸς ἄλληλα, δὲν ἐδημοσιεύθησαν τοῦλάχιστον ὡς ἀποτελοῦντα τμήματα τοῦ αὐτοῦ κειμένου. Διότι τὸ μάρμαρον μὲ τὴν πολὺ λεεασμένη ἐπιφάνειάν του, αἱ κατὰ τὸ περιθώριον δύο κάθετοι αὐλακώσεις, τὸ πάχος ἀμφοτέρων τῶν τεμαχίων κλπ. γεννοῦν ἀμέσως τὴν ἰδέαν, ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦν τμήματα τῆς αὐτῆς πλακός. Ἡ τύχη ἐβοήθησε νὰ εὑρεθοῦν καὶ τοποθετηθοῦν μεταξὺ τούτων τὰ: EM 3869 (= II² 2249) + 4170 + 4187 καὶ μικροσκοπικὸν ἄλλο τεμάχιον ἄνευ ἀριθμοῦ EM καὶ ἀποτελέσουν τὸν συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ των. Τὸ κείμενον μετὰ τὴν συγκόλλησιν ὄλων τῶν τεμαχίων ἔχει ὡς ἐξῆς:

Στίχ. 23. Ἰούλ Ζώπυρος ἀντὶ Ἰούλ Ζώσιμος τοῦ Kirchner

12

Εἰς IG. II² 2226 f + EM 3885 + 2142

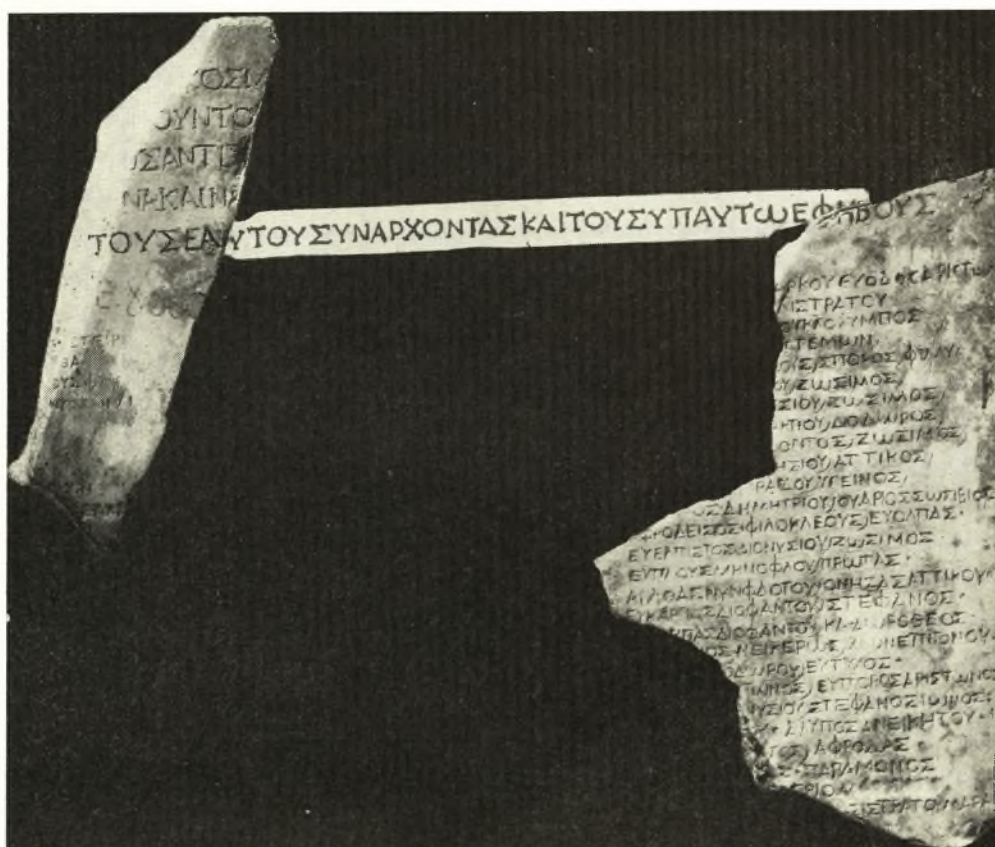
Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου EM 8508 (= IG. II² 2226 f) + 3885 + 4142 ἀρμόζοντα πρὸς ἀλλήλα συνεκολλήθησαν. Μέγιστον ὕψος 0,12. Τὸ ἐπ' αὐτῶν κείμενον ἔχει ὡς ἐξῆς:

-----		Κτησίας -----
A ἄς) -----	40	Ἐλπίνε[ικος -----]
[Μ]ενεσθε[ὺς -----]		Ἄττικὸς -----
Σατορν[εῖνος -----]		Εὐκαρ[π -----]
Κλ' Ἀφρο[δεῖσιος -----]		-----
Αἰγ[εῖδος]		

Ἐφοῦ τὸ τμήμα τοῦτο τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἐξ ἐκείνων, ἐφ' ὧν ἦσαν ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα ἐφήβων καὶ ὄχι τῶν ἐπεγγράφων, πρέπει εἰς τὸν 38/9^{ον} στίχον τοῦ Kirchner (4^{ος} ἐνταῦθα) νὰ ὑπῆρχε καὶ δημοτικόν.

13

Εἰς IG. II² 2248. 2001. 2046.

Eix. 8. IG. II² 2248 2001.

Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου ΕΜ 8520 καὶ 8548, ἐφ' ὧν αἱ ἐν IG. II² 2248 καὶ 2001 ἐπιγραφαὶ ἀνήκουν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν στήλην, καθὼς δεικνύει ἡ εἰκ. 8. Τὸ ὕψος τῶν δύο μαρμάρων μὲ τὴν ὀπισθίαν πλευρὰν των λείαν, αἱ ἀργυραῖ φλέβες τοῦ μαρμάρου, ὁ ἔντονος ἐρυθρὸς χρωματισμὸς τῶν γραμμάτων καὶ τέλος αὐτὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων δὲν ἀφίνουν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν. Ὁ 5^{ος} στίχος τῆς IG. II² 2248 ἐπιγραφῆς θὰ συμπληρωθῇ ὡς ἐξῆς:

----- ἀνέγραψεν]
 [τ] οὐς ἔαυ [τοῦ συνάρχοντος καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶι ἐ] φήβους
 Ἐπὶ τῆς IG. II² 2001 :

Στίχ. 6. ----- ΣΟΥΣ, ἀντὶ ----- ΟΣ,
 Στίχ. 18. [Ζώ] σμος ἀντὶ ιμος

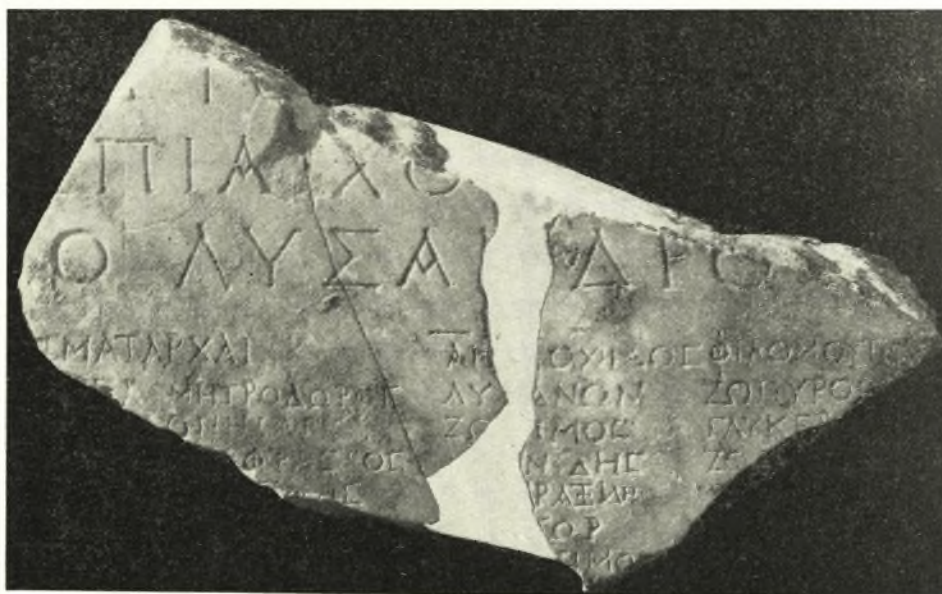
Εἰς τὴν αὐτὴν ὁμως στήλην, καὶ καταλαμβάνον τὸ κάτω ἀριστερόν της, ἀνήκει καὶ τὸ τεμάχιον μαρμάρου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή ἐν IG. II² 2046. Ὑπὲρ τούτου συνηγοροῦν αἱ αὐταὶ ὡς καὶ ἀνωτέρω λεπτομέρειαι. Ἐπὶ πλέον χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ σημεῖον δμωνυμίας πατρὸς καὶ υἱοῦ. Τοῦτο δὲν εἶναι, ὅπως συνήθως, ἰσοῦψές περιπυρ μὲ τὰ γράμματα, ἀλλὰ κατέρχεται πολὺ κάτω τῆς εὐθείας, ἐφ' ἧς τὰ γράμματα.

Στίχ. 27. Θὰ ἀναγνωσθῇ: Φοῖβος, Πειραι ἀντὶ Φοῖβος Πειραι

Στίχ. 29. Θὰ ἀναγνωσθῇ: Ὑγεῖνος, Πειραι ἀντὶ Ὑγεῖνος Πειραι

14

Εἰς IG. II² 2251+2487

Εἰκ. 9. IG. II² 2251+2487.

Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου ΕΜ 8521 καὶ 3723 δημοσιευθέντα κεχωρισμένως ἐν IG. II² 2251 καὶ 2487 ἀνήκουν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην. Ἀρμόζουν πρὸς ἀλλήλα,

ἐφαπτόμενα κατὰ τὸ ὀπίσθιον μέρος των, ὡς δεικνύει ἡ *εἰκ.* 9. Τὸ ἐπὶ τούτων κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

	— — — — —								
	— — — — —	ε̅	π	ί	ᾶ	[ρ]	χ	ο	ν [τ ο ς]
	— — — — —	ο	Λ	υ	σ	ά	[ν]	δ	ρ ο [υ]
		[Συστρεμ]	ματάρχαι		10	Ἄν [τι]	οχίδος		Φιλόμουσ [ος]
5	— — — — —	ς)	Μητροδώρος			Αὐξάνων			Ζώπυρο [ς]
	— — — — —		᾽Ονησᾶς			Ζώ [σ]	ιμος		Γλυκερ — —
	— — — — —		[Θε] ὄφραστος			Λ [εω]	νίδης	20	Ζωπ — — —
	— — — — —		. . . ἑνης			[Εὐπ]	ραξίδης		— — — — —
	— — — — —				15	. . .	τωρ		
	— — — — —					— —	σιμος		

Στίχ. 3. Τὸ πρῶτον γράμμα ἀνήκει εἰς γενικὴν δευτεροκλίτου ὀνόματος. Τὸ Υ̅ μετὰ τοῦτο παρελείφθη παρὰ τοῦ χαρακτοῦ καὶ εἰς τὴν κενὴν σήμερον θέσιν του ἔκειτο πιθανῶς δεδηλωμένον διὰ χρώματος μόνον.

Στίχ. 8. Πιθανῶς [Εὐμ] ἑνης καὶ ὄχι [. . . γ] ἑνης τοῦ Kirchner, διότι φαίνεται νὰ ἔλλείπουν τρία γράμματα μόνον.

Στίχ. 10. Ἡ ἄνωθεν τοῦ πρώτου γράμματος τοῦ στίχου τούτου παράλληλος γραμμὴ, ὅχι σπανία ἄνωθεν ὀνομάτων φυλῶν (IG. II² 2159₂₃, 2231₄₅), ἤγαγε τὸν Kirchner νὰ νομίσῃ, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ῥωμαϊκοῦ ὀνόματος δηλωθέντος ἐν βραχυγραφίᾳ. Μὲ τὴν ἰδίαν σκέψιν συνεπλήρωσε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπομένου στίχου.

15

Εἰς IG. II² 2259

Πρὸ τοῦ πρώτου στίχου τοῦ Kirchner σφύζεται τὸ πρῶτον γράμμα στίχου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἄρχεται δι' Ω, ᾽Ω [φελίων (;)]. Εἰς τὸν πρῶτον στίχον τοῦ Kirchner θὰ ἀναγνωσθῆ ἀσφαλῶς Εὐπ — — ἀντὶ Εὐτυ — —. Κατὰ τὸ τέλος σφύζονται ἀκόμη γράμματα καὶ 12^{ου} στίχου, ἦτοι: ³·⁴ ΡΟ —, πιθανῶς [Εὐπο] ρο] ς].

Οἱ 12 οὔτοι στίχοι προέρχονται ἐκ τῆς κατὰ τὸ μέσον στήλης μεγάλης ἐπιγραφῆς, ἐφ' ἧς ἦσαν ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα ἐφήβων καὶ ἐπεγγράφων. Διότι ἀριστερᾷ τοῦ 3^{ου} στίχου σφύζεται τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ ἀντιστοίχου τῆς ἀριστερᾷ στήλης ὀνόματος, ἦτοι [— — — ο] υ

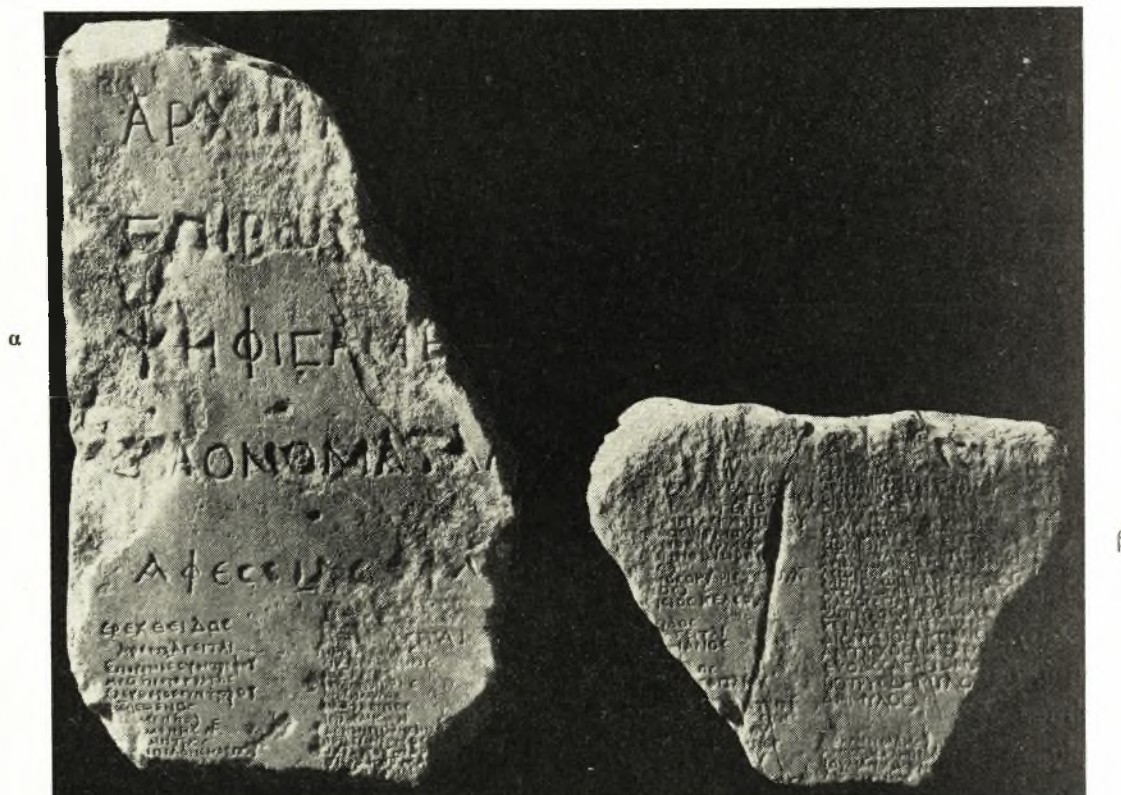
16

Εἰς IG. II² 2339 καὶ 1999

Τὸ τεμάχιον μαρμάρου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ ἐν IG. II² 2339 (*εἰκ.* 10^α) εὐρίσκεται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον καὶ φέρει ἀριθμὸν 5898. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοίου περιεχομένου ἐπιγραφῶν εἰς τὴν αἵθουσαν 3,

ὁ Kirchner δὲν εἶδεν αὐτὸ καὶ ἀναφέρει περὶ τούτου, ὅτι ἄλλοτε εὕρισκετο infra Propylaia, ubi non vidimus.

Φέρει ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν γράμματα. Ἡ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς, ἢ καὶ παλαιότερα ἐπιγραφή (Β ἐν IG. II²), θὰ ἐγράφη κατὰ τὸν 1^{ον} π.Χ — 1^{ον} μ.Χ. αἰῶνα,

Εἰκ. 10. α=IG. II² 2339; β=IG. II² 1999.

ἢ ἐπὶ τῆς προσθίας 2-3 αἰῶνας βραδύτερον. Ἐπὶ τῆς πρώτης ἀπαντοῦν Ω, Σ, ἐπὶ τῆς δευτέρας ω, ς. Δὲν ἔχει κατὰ ταῦτα οὐδεμίαν σχέσιν ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην.

Ὁ 1^{ος} καὶ ὁ 2^{ος} στίχος τῆς παλαιότερας ἐπιγραφῆς θὰ ἀναγνωσθοῦν:

— — Σ ἀντὶ — — — Ω
— — ΙΚΩΝ — — ΚΩΝ

Τὸ Σ τοῦ πρώτου στίχου εἶναι βέβαιον καὶ φυσικώτερον, ἀφοῦ μετὰ τοῦτο ὑπάρχει πολλὸς κενὸς χώρος.

Ἡ νεωτέρα, ἐπὶ τῆς προσθίας πλευρᾶς, ἐπιγραφή (Α ἐν IG. II²), ἔχει ἀναγνωσθῆ κακῶς.

Ὁ στίχος 2 θὰ ἀναγνωσθῆ: ἐπὶ βω [μῶι — —] καὶ ὄχι ἐπὶ βω(μ)[ῶι — —]
» 4 » » τὰ ὀνόματα ἀ [νέγραψεν — — —] καὶ ὄχι: τὰ ὀνόματα [τῶν γεννητῶν — — —]. Τὸ ῥῆμα δηλαδὴ κεῖται εἰς τὸν στίχον τοῦτον καὶ ὄχι εἰς τὸν προηγούμενον.

Ὁ στίχος 11 θὰ ἀναγνωσθῆ: [.] ρ Θεόξενος. Εἰς τὸ κενὸν 1-2 γράμματα.

Ὁ στίχος 14 θὰ ἀναγνωσθῆ: [..Δη]μήτριος καὶ ὄχι ἀπλῶς [Δη]μήτριος, διότι ἀφοῦ δὲν ἀκολουθεῖ τὸ), εἶναι φυσικὸν νὰ ἀναζητήσωμεν ἐν ἀρχῇ ῥωμαϊκὸν ὄνομα ἐν βραχυγραφίᾳ καὶ πρὸς τοῦτο ὑπάρχει κενὸς χώρος διὰ δύο γράμματα.

Οἱ στίχοι 16-26 (τηρουμένης τῆς ἐν IG. II² ἀριθμῆσεως) θὰ ἀναγνωσθοῦν ὡς ἑξῆς:

Παν[διονίδο]ς		Ἰούλ Θεμισων
Ἄεροπαγεῖται		Ἄσκληπιάδης Δημ—
Αἴλ Ν — — — ς		Ὀκρά Ἐρὲν Ροῦφος
Αἴλ Σ — — — ενος	25	Ὀκρά Κορ Μᾶρ[κος]
Ἰο[ύ] Ἰέρων		Ὀκρά Κορ Μᾶ[ρκος]
Ἰούλ Στρατόλας		— — — NAP — — —
20 Αὐρ Δημύλος		— — — — —
[Ἰο]ϋλ. Φίλιππος		

Μετὰ τὸν 17^{ον} στίχον ἔχουν παραλειφθῆ ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν τῆς ἐπιγραφῆς δύο στίχοι, ἐν ᾧ οἱ 18^{ος}, 19^{ος}, 20^{ος} καὶ 24^{ος} ἀνεγνώσθησαν ἐσφαλμένως. Σχετικῶς παράβαλλε τὸ ἐνταῦθα παρεχόμενον κείμενον πρὸς τὸ ἐν IG. II².

Εἰς τὴν αὐτὴν ὁμῶς ἐπιγραφὴν φαίνεται, ὅτι ἀνήκει καὶ τὸ ἐνεπίγραφον τεμάχιον EM 8542 = IG. II² 1999 (εἰκ. 10^β). Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, αἱ διαστάσεις καὶ τὸ εἶδος τοῦ λίθου, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ὅμοια. Ἐπὶ ταύτης νέαι ἀναγνώσεις εἶναι:

- Στίχ. 3. Μετὰ τὸ [Θ]εογένης ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγινώσκειται), ἦτοι [Θ]εογένης Θεογένους.
 Στίχ. 10 ἐν ἀρχῇ — — ΜΟΣ ἀντὶ // ΙΟΣ
 Στίχ. 11 ἐν ἀρχῇ — — ΝΟΣ) ἀντὶ — — ΙΟΣ) (ὀρθῶς παρὰ Ditt.)
 Στίχ. 17. [Ἀρ]εοπαγ/ ἀντὶ [Ἀρ]εοπαγ[εῖται]
 Στίχ. 32. Μετὰ τὸ Παυλεῖνος ἀναγινώσκειται), ἦτοι Παυλεῖνος Παυλείνου.
 Στίχ. 35. Τὸ ὄνομα πατρὸς ἀσφαλῶς δὲν εἶναι [Με]νάνδρου. Ἀναγινώσκω Θερ(σ)άνδ[ρ]ου.
 Στίχ. 36. Ἀντὶ Ἀρτεμίδωρ[ος] ἀναγινώσκειται Ἀρτεμίδωρ
 Στίχ. 55. Διο — — ἀντὶ [·] ΙΟ —
 Στίχ. 56. Ἀπο — — ἀντὶ ΛΙ Σ — — (ὀρθῶς παρὰ Ditt.)
 Στίχ. 57. Αἴλ — — ἀντὶ ΑΙΣ —
 Στίχ. 58. Τρ — — ἀντὶ Τ —
 Στίχ. 59. Γ — — ἀντὶ Ε —

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι, καθ' ὅσον γνωρίζω, μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδός της, ἦτοι κατάλογος ἀρεοπαγιτῶν κατὰ φυλάς. Ἐτέρα ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν, χρονολογουμένη εἰς τὸ ἔτος 61/2, IG. II² 1990₁₉, ἀναφέρει «[Ἀρεο]παγεῖται σὺν τοῖς γυμνασιαρχικοῖς οἶδε». Εἰς ἕκαστον τούτων ἐπισυνάπτεται καὶ τὸ δημοτικόν.

Ὁ λίθος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ, εἶχεν ἀρκετὸν πλάτος, διότι ἀφοῦ εἰς τὴν πρώτην στήλην τῆς IG. II² 2339 ἔχομεν ὀνόματα ἀρεοπαγιτῶν τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, ἐναντὶ δὲ τούτων εἰς τὴν δευτέραν στήλην τὰ ὀνόματα τῶν τῆς Πανδιονίδος, εἰς τὸ ἔλλειπον κάτω μέρος τῆς πρώτης στήλης θὰ ἦσαν ἀναγεγραμμένα τὰ ὑπόλοιπα ὀνόματα ἀρεοπα-

γιτῶν τῆς Ἐρεχθίδος καὶ τῆς Αἰγιτῆδος μόνον. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐπὶ τῆς πρώτης στήλης ἔχομεν ὀνόματα δύο μόνον φυλῶν, διὰ τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὀνομάτων τῶν ὑπολοίπων φυλῶν θὰ ἀπητεῖτο χῶρος τεσσάρων πιθανῶς ἀκόμη στηλῶν.

Κατὰ ταῦτα φαίνεται πιθανόν, ὅτι ἐπὶ τοῦ λίθου ὑπῆρχον πέντε στήλαι ὀνομάτων. Τούτων ἡ πρώτη περιεῖχε τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν Ἐρεχθίδος καὶ Αἰγιτῆδος, ἡ δευτέρα τῆς Πανδιονίδος καὶ Λεωντίδος καὶ ἴσως καὶ τῆς Πτολεμαίδος. Τὰ ὀνόματα τῶν ὑπολοίπων φυλῶν ἦσαν ἀναγεγραμμένα ἐπὶ τῶν τριῶν ὑπολοίπων στηλῶν.

Εἰς τὸν ὑπολογισμόν μου τοῦτον, νομίζω, ὅτι μὲ βοήθειά ἢ συμπλήρωσιν τοῦ 4^{ου} στίχου τῆς IG. II² 2339 ἐπιγραφῆς, ἔχουσα πιθανῶς οὕτω:

Τὰ ὀνόματα ἀ[νέγραψεν τῶν ἀρεοπαγιτῶν]

Ἐπειδὴ τὰ 10 σφζόμενα γράμματα καταλαμβάνουν χῶρον 0,24, τὰ 23 συμπληρούμενα γράμματα θὰ κατελάμβανον χῶρον 0,552 περίπου. Αἱ δύο στήλαι τῆς IG. II² 1999 καταλαμβάνουν χῶρον 0,24 περίπου, αἱ 5 θὰ κατελάμβανον 0,60 περίπου. Μεταξὺ 0,552 — 0,60 θὰ ἦτο τὸ ὄλον πλάτος τοῦ λίθου.

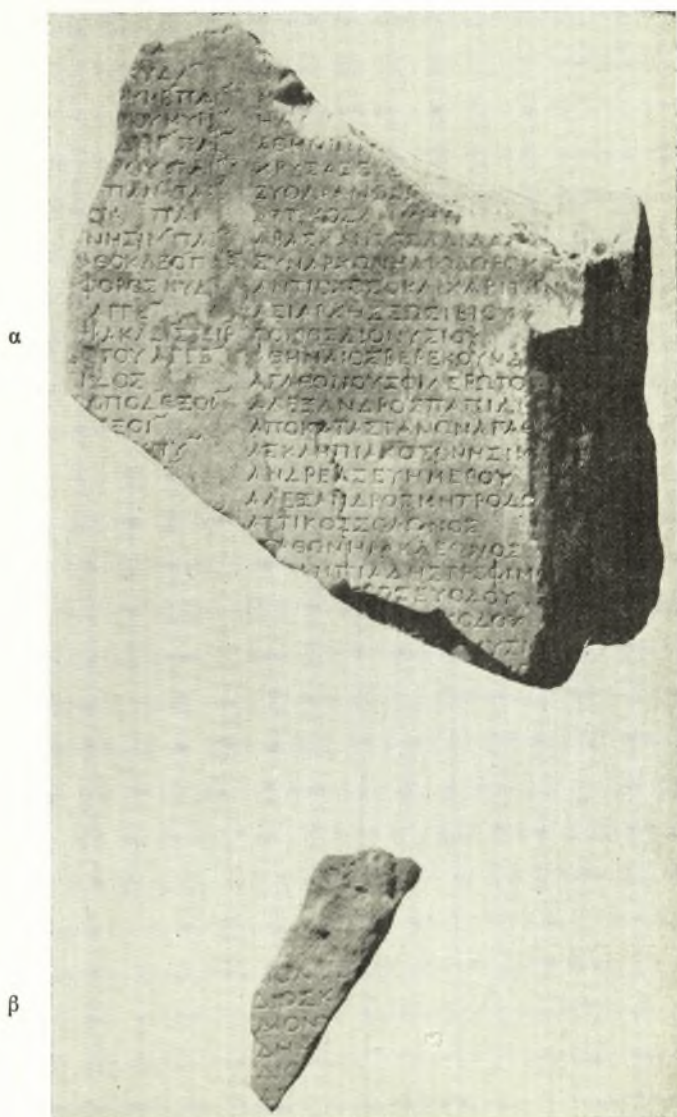
Τὰ ἐπιστημονικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα θέτει πρὸς ἡμῶν ἡ ἐπιγραφή, εἶναι δύσλυτα, διότι ἀνήκει εἰς ἐποχὴν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐπαρκεῖς εἰδήσεις περὶ τῆς πολιτειακῆς ὀργανώσεως τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐλλείπουν καὶ, ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν, δὲν ἔχομεν ὁμοίους περιεχομένους ἐπιγραφάς. Γνωρίζομεν, ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος ἀπετελεῖτο ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἶχον χρηματίζει ἐπώνυμοι ἄρχοντες, προσέτι δέ, ὅτι πλὴν τῶν ἄλλων ἀρμοδιοτήτων του μετεῖχε κατὰ τὴν ῥωμαϊκὴν ἐποχὴν καὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων. Ἐνταῦθα ὁμοίως ἔχομεν ἀρεοπαγίτας πολλοὺς τὸν ἀριθμὸν κατανενημημένους εἰς φυλάς. Πρόκειται περὶ τοῦ αὐτοῦ θεσμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπῆλθε μεταβολὴ ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἐπιλογῆς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν του; Ὡς πρὸς τοὺς ἀρεοπαγίτας τῆς ἄλλης ἐπιγραφῆς, IG. II² 1990, αἱ γνώμαι διίστανται. Τούτους ὁ Β. KEIL, Beiträge zur Geschichte des Areopags (Saechs, Akad. Wiss. τ. 71 τεῦχ. 8) σ. 75/6 ταυτίζει πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡ ὁποία ἦτο ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν ἀγωγὴν τῶν νέων, ἐνῶ ὁ Oehler παλαιότερον. RE. V σ. 2740, μὲ αὐτοὺς τοὺς ἐφήβους. Πρὸς τὴν γνώμην τοῦ τελευταίου τάσσεται ὁ P. GRAINDOR, Athènes de Tibère à Trajan σ. 66.89 καὶ σημ. 6, καταπολεμῶν τὴν γνώμην τοῦ Keil. Ἀλλὰ ἀρεοπαγίται δὲν φαίνεται νὰ εἶναι οἱ τῆς ἐπιγραφῆς μας, διότι καὶ ἐὰν ἀκριβολογοῦντες δεχθῶμεν ὅτι τὸ τοῦ Κικέρωνος (pro Balbo 10) «Quo errore ductos vidi egomet non nullos imperitos homines, nostros cives, Athenis in numero iudicum atque Areopagitarum, certa tribu, certo numero quum ignorarent, si illam civitatem essent adepti, hanc se perdidisse», ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐκ τῶν φυλῶν προερχόμενον ἀριθμὸν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, δὲν δικαιολογεῖται νομίζω, διατί ἢ ἐν IG. II² 1999 στίχ. 13 φυλὴ ([Οἶν]εῖδος?) ἀντεπροσωπεύθη δι' ἑνὸς μόνον ἀρεοπαγίτου, ἐνῶ αἱ ἄλλαι σφζόμεναι διὰ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ τούτων. Μεγαλύτεραν δυσχέρειαν συναντῶμεν ἐὰν δεχθῶμεν μετὰ τοῦ Keil, ὅτι εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀρεοπαγιτῶν εἰσήρχοντο καὶ οἱ 9 ἄρχοντες μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀρχῆς των, διότι ὁ ἐκάστοτε ἀριθμὸς ἀρεοπαγιτῶν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι 150 περίπου. Ἀλλὰ εἶναι δυνατὸν εἰς διάστημα 25 περίπου ἐτῶν μία φυλὴ νὰ ἀντεπροσωπεύθη δι' ἑνὸς μόνον πολίτου τῆς εἰς τὸ ἀξίωμα τῶν 9 ἀρχόντων; Μήπως ἔχομεν τὴν περίπτωσιν, ὅτι οὗτος μόνος ἐπέζησε τῶν συναρχόντων του;

Ἡ ἐπιγραφή, εἰς κρίνωμεν ἐκ τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων, ἐγράφη κατὰ τὸν 3^{ον} μ.Χ. αἰῶνα (δεύτερον ἡμισυ). Ἐκ τῆς ἐποχῆς ταύτης δὲν ἔχομεν εἰδήσεις διὰ τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπασχολεῖ. Φαίνεται πάντως βέβαιον, ὅτι τὸ «Ἀρεοπαγεῖται» ἐνταῦθα δὲν εἶναι ὑπουργημα, ἀλλὰ τίτλος=ἔφηβοι.

B

17

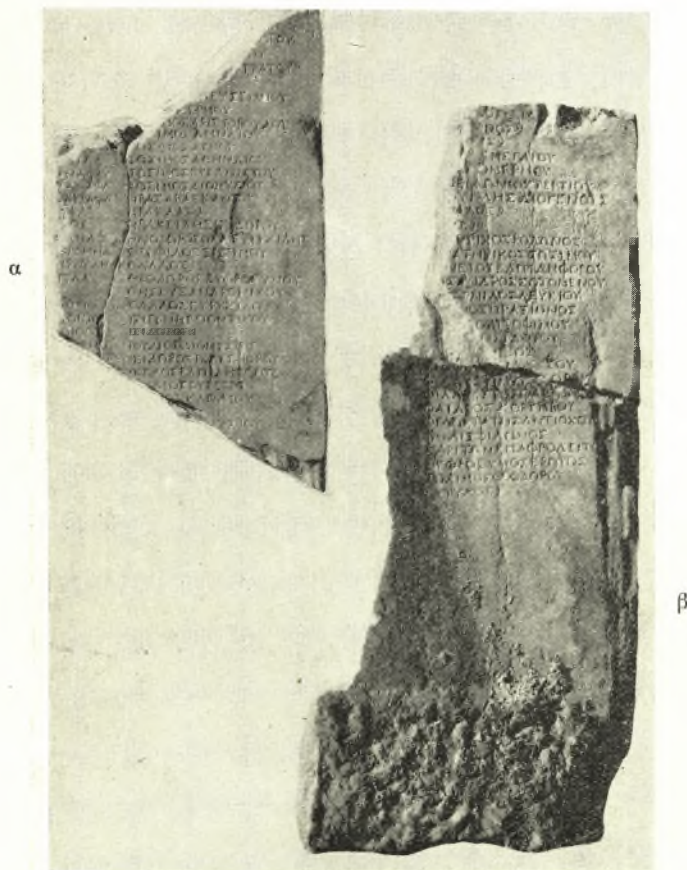
Εἰς IG. II² 2061A. 2288 (= EM 3707). 2093^B + 2061^B. 2165 + 2173

Εἰκ. 11. α=IG. II² 2061A. β= IG. II² 2288.

Ἄφορμῆν εἰς τὸ ὅτι τὰ ἐνεπίγραφα ταῦτα τεμάχια μαρμάρου προέρχονται ἀπὸ τὴν αὐτὴν στήλην παρέσχον: 1) τὸ ὅτι τὸ τεμάχιον B τῆς ὑπ' ἀριθ. 2093 συνεκολλᾶτο

πρὸς τὸ τεμάχιον Β τῆς ὑπ' ἀριθ. 2061 ἐπιγραφῆς (*εἰκ. 12^α*). 2) τὸ ὅτι ἐπὶ τοῦ τεμαχίου 2061 Β τὰ ὀνόματα τῶν ἐπεγγράφων ἦσαν ἀναγεγραμμένα κατ' ἀλφαβητικὴν σειρᾶν, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ γράμματος Ε ἢ τοῦ Ζ μέχρι τοῦ Ι. Ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης περιπτώσεως ὀρμηθεὶς ἀνεζήτησα καὶ ἄλλους καταλόγους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπῆρχε τὸ αὐτὸ σύστημα ἀναγραφῆς ἐπεγγράφων. Τοιοῦτοι εὗρέθησαν οἱ ἐν IG. II²

Εἰκ. 12. α=IG. II² 2093^B + 2061^B. β=IG. II² 2165 + 2173.

2288 (*εἰκ. 11^β*), 2165+2173 (*εἰκ. 12^β*), ὡς καὶ ὁ ἐν IG. II² 2061 A (*εἰκ. 11^α*) ὁ ὁποῖος προέρχεται ἐκ τοῦ ἄνω μέρους τῆς στήλης, καθὼς φαίνεται ἐκ τῆς σειρᾶς τῆς κατὰ φυλὰς διατάξεως τῶν ἐφήβων καὶ τῆς ἀναγραφῆς τῶν ἐπεγγράφων, ἐκείνων τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀρχίζον διὰ τοῦ γράμματος Α.

Ὁ Kirchner ἐνόμισεν, ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν τὰ δύο τεμάχια 2093 Β καὶ 2093 Α. Τὸ τελευταῖον συνεκολλήθη ἤδη μετ' ἄλλης (κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 18). Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅμως ὅλα τὰ κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 18 ἐξεταζόμενα τεμάχια, καὶ τὰ περὶ ὧν ἐνταῦθα ὁ λόγος, θὰ πρέπει νὰ προέρχωνται ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς. Ὑπάρχουν πράγματι σχετικαὶ ὁμοιότητες τῶν γραμμάτων, ἀλλὰ διαφέρει τὸ πάχος τοῦ μαρμάρου ἀφ' ἑνὸς μὲν μεταξὺ τῶν 2165+2173 (τὰ ὁποῖα δεξιᾶ εἶναι ἀκέραια. Ἀκέραιον δεξιᾶ εἶναι καὶ τὸ 2061^B), ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ 2069 (τὸ ὁποῖον ἀρι-

	Ἴκελος Ἐλπιδηφόρου	[Ρόδ]ων)
95	[Ἴο]ύλιος Εὐρετος	[Σωτ]ήριχος Ρόδωνος
	— — ος Κλωδίου	[Στ]ρατηγικὸς Ζωσίμου
	[— — —])	[Σύ]νετος Ἐλπιδηφόρου
	[— — — Διο]γυσίου	110 [Σ]ώσανδρος Σωζομενοῦ
	[— — —)]	[Σα]τορνίλος Λευκίου
	— — — — — — — —	— — νος Πραξιῶνος
	— — — — — — — —	— — λος Τροφίμου
	— — — — — — — —	— — ν Ἴσιδότου
	— — — — — — — —	115 [— — Τ]ηρέως
	— — — — — — — —	Τρόφιμ[ος] Ἰαλύσου
	— — — — — — — —	Φιλλῦς Μητροδώρου
	— — — — — — — —	Φιλάρεστος Φαρνά[κου]
	— — — — ος Ἴσιδ — —	Φαῖδρος Κορύμβου
	— — — — — ονος)	120 Φιλοκράτης Ἀντιόχου
100	— — — — ος)	Φῆλιξ Φίλωνος
	— — — — της Γαῖου	Χαρίτων Ἐπαφροδείτο[υ]
	[Πολ]έ[μ]ων Ἐρμοῦ	Εὐφρόσυνος Ἐρωτος
	[Πο]σειδώνιος Τερτίου	Ζώσιμος Θεοδώρου
	[Πο]λυκλῆς Διογένους	125 Εὐτυχος)
105	[Πά]ραλος)	

- Στίχ. 7. 60. Τὴν διόρθωσιν τούτων ἰδὲ ἐν BCH LXXIV, 1950, 218.
 Στίχ. 63. — — — — — ίο[υ] ἢ — — — — — γο[ς].
 Στίχ. 65. Δῖος Κο ἢ Διοσκο[υρίδης].
 Στίχ. 117. Περὶ τοῦ ὀνόματος πατρὸς ἰδὲ ἐν BCH ἔ. ἀ. σ. 221.

18

Εἰς IG. II² 2069+2138+2162+2166+2045+2093A.

Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου, ἐφ' ὧν αἰ ὡς ἄνω ἐν IG. II² ἐπιγραφαί, προερχόμενα ἐκ τῆς αὐτῆς μεγάλης στήλης καὶ ἀρμόζοντα πρὸς ἄλληλα συνεκολλήθησαν, καθὼς δεικνύει ἡ *εἰκὼν* 13. Τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον παρέχουν, ἔχει ὡς ἑξῆς:

	— — — — —	[Π]ερσεὺς)	Σφήτ
	— — — Σ — —	10 Ἀ [^] Βι [^] Γενέθλιος	Μαρα
	— — — ΕΣ — —	Ἀ [^] Βι [^] Σεκοῦνδος	Μαρ
	[— — —)]	Σύμφορος)	Ἐπι
	— — — ος Ἴσιδώρου [Λευ]	Ἡράκλειτος)	Στειρι
5	— — — Ἴσιδώρου Λ[ευ]	Τι [^] Αὐ(φ)ίδιος Κοδραῖτος	Μυρι
	[Ἴσιδωρο;]ς Ἀφθονήτου Λευ	15 Ἀγαθοκλῆς Μιλτιάδου	Μαρ
	— — — ος Γαργ	Ἰλαρος Ἰαλύσου	Κηφ
	— — νιος Εὐπορίστου Λουσι	Ὀνήσιμος Ἰαλύσου	Κηφ

- 65 Κάρπος Ζωσίμου
Ἀπολλωνίδης Θρασυμήδους
Εὐφρόσυνος Ἄνδρωνος
Διονύσιος Εὐφροσύνου
[Θ]άλαμος Νείκωνος
- 70 Ζ[ώ]σιμος)
Εὐάγγελος Νεικοστράτου
Εὔπορος Λαύρου
Ἐλεύθερος Καλοκαίρου
Ἔρωσ)
- 75 Κύντος Ἀγελαῖος Εὔδοσ
Καλλίνεικος [Ρ]ούφου
Ὅμηρος Εὐτυχίδου
Εὔκαρπος Γοργίου
Χρυσέως Μητροδώρου
- 80 Εὔκαρπος Φιλίππου
Θρέπτος Ζωσίμου
Δημήτριος Ἀντέρωτος
Πραξιτέλης)
Ἐπίγονος Διοκλέους
- 85 Δημυλᾶς Παραμόνου
Εὐφρόσυνος Νεικοδάμ[ου]
Ἀβάσκαντος Χαρμοσύ[νου]
Καλλίας)
Πολύκαρπος Ξενοκράτ[ους]
- 90 Π Αἴλ~ Εὔκαιρος
Ζώσιμος)
Πρεῖμος)
Εἰσίων Πρεῖμου
Μάρκελλος Φιλόμου[σος]
- 95 Εὐτυχίδης)
Ἀσκληπιάδης Ἀπο[λ— —]
Μαριανὸς Παραμόνο[υ]
Ξενοσίων Πρωτογέ[νους]
Εἰσίων Ἐρμεία
- 100 Θαλλίας Δάφνου
Βιβούλλιος Φρόνιμ[ος]
Εὐσχήμεν Χρήστ[ου]
Δημυλᾶς Κάλλω[νος]
Χαρίτων Πλάτ[ων]ο[ς]
- 105 Ἀρτεμίδωρο[ς] Παπ — —
- Διονυσόδωρος Ἐρμ —
Εὐφρᾶς [Λ]υκαρίωνος
Ἄ[λ]υπ[ος] Ἀνδρέου
... ης Ἐπιγόνου
- 110 [Ἰού]λ· Ἴππομέδων
[Ἐπ]ίκτητος Ζωπύρου
[Δι]ονύσιος Κωτίλου
[Κα]λλίτυχος Κωτίλου
[Ζώ]σιμος)
- 115 [Π]ραξιτέλης)
Σωτᾶς)
Ὀνήσιμος)
Πίστος Ὀνησίμου
Ζώσιμος Ἀπολλωνίου
- 120 Τρόφιμος Ἀπολλωνίου
Τυχικὸς Διοδώρου
Σωτήριχ[ος] Ἀσκληπιάδο[υ]
Ἀλεξᾶς Διονυσίου
Ἐράτων Διονυσίου
- 125 Ἀμώμητος)
Ἰέραξ Ποσειδωνίου
Ἄτταλος Νεικοστράτου
Νεικίας Εὐκάρπου
Ἐλπίνεικος)
- 130 Ζώσιμος Εὐημέρου
Ἀθήναιος Ἀπολλωνίου
Θεόκριτος)
Ἀρτέμων)
Ἐρμί[α]ς Προσδέκτου
- 135 Δορυφόρος Παμφίλου
Εὐτυχίδης)
Ἥλεις Διονυσίου
Ζώσιμος Ἀγάθωνος
Ἀρίστων Ἀγάθωνος
- 140 — — — Εὐπόρου
[— — —] Ἐπαγάθ[ου]
Σωσίβιο[ς] Εἰσίων[ος]
Ζήνων Χε[ίλ]ωνο[ς]
Ὀνήσιμος)
- 145 Ἐπίκτητος Ἰσιδότ[ου]
Κλ· Φίλητος

—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	210	A	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—		Θ	—	—	—	—
200	O	—	—	—	—		A	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—		Δ	—	—	—	—
	Zω	—	—	—	—		Zω	—	—	—	—
	Θεο	—	—	—	—	215	Α	—	—	—	—
	Ἰσιδ	—	—	—	—		—	—	—	—	—
	Διο	—	—	—	—		—	—	—	—	—
205	Δ	—	—	—	—		—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—		—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—		—	—	—	—	—
	E	—	—	—	—		—	—	—	—	—
	P	—	—	—	—		—	—	—	—	—
	Αγ	—	—	—	—		—	—	—	—	—
	Θα	—	—	—	—		—	—	—	—	—

Στίχ. 24. Παμφίλου τὸ ὀρθόν ὄχι Πανφίλου

Στίχ. 90. 107. 126. 171. 178. Διορθώσεις εἰς τοὺς στίχους τούτους ἰδὲ ἐν BCH LXXIV, 1950, σ. 220 ἑξῆς.

Στίχ. 200-215. Τὸ κείμενον τούτων ἀπεδόθη διὰ πρώτην φορὰν ἐν BCH ἑ.ἀ. σ. 219.

19

Εἰς IG. II² 2456. 2457+1009

Πραγματευόμενος ὁ Kirchner ἐν IG. II² τὴν ὑπ' ἀριθ. 1009 ἐπιγραφὴν σημειοῖ: «Fragmenta 38 marmoris Pentelici... Ea quae vidit Koehler, hodie autem perierunt, lineis subscriptis insignivimus». Ἄλλὰ ἐκ τῶν 5 τούτων τεμαχίων, quae perierunt, τὰ τρία τοῦλάχιστον εἶδεν ὁ Kirchner εἰς τὸ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον φέρει μέρη τῶν στίχων I 71 κέ. ἔχει ἀριθμὸν EM 4722. Τὰ δύο ἄλλα, ἐφ' ὧν τμήματα τῶν στίχων II 70 ἑξῆς καὶ I 100 ἑξῆς, εἶδεν, ἀλλά, ἐπειδὴ δὲν εἶχον συγκολληθῆ ἐπὶ τῆς στήλης, δὲν τὰ ἀνεγνώρισε καὶ ἐδημοσίευσε τὸ κείμενόν των διὰ δευτέραν φορὰν ἐν IG. II² καὶ ὑπὸ ἴδιον ἐκάστην φορὰν ἀριθμὸν.

α

Τὸ τεμάχιον, ἐφ' οὗ οἱ στίχοι I 100 ἑξῆς = EM 3604, ἐδημοσίευσε τὴν δευτέραν φορὰν ἐν IG. II² 2456.

IG. II ² 1009 I		IG. II ² 2456	
	100 Δ[ιό] γνητος		. . . νητος
	[Δ]ημήτριος		[Δ]ημήτριος
	[Δ]ημήτριος	5	[Δ]ημήτριος
	Διονυσογέ[νης]		Διονυσογέ[νης]
	Νίκανδρος		Νίκανδρος
	105 Δημήτριος		Δημήτριο[ς]
	Διονύσιος	—δης	Διονύσιος
	Εὔστροφο[ς]	—άδης	10 Εὔστροφος
—δης	Δημόφιλο[ς]		Δημόφιλο[ς]
—άδης	Μητροδ[ωρος]		Μητροδ[ωρος]
	110 Ἄντιγο[νος]		Ἄντιπ[ατρος]
	Στρατι — —	—μος	Στρατ —
—μος	Κλεο —		15 Κλεο —

Στίχ. 110. Ἄντιγο[νος] εἶναι τὸ ὀρθόν.

β

Τὸ τεμάχιον, ἐφ' οὗ οἱ στίχοι II 70 ἐξ. = EM 3688, ἐδημοσίευσεν τὴν δευτέραν φορὰν ἐν IG. II² 2457.

IG. II ² 1009 II		IG. II ² 2457	
	70 [Δ]ωρόθε[ο]ς Θε[οφίλου]	 ^{c-8} . . . ΣΘΕ — —
	[Νικόστ]ρατ[ος] Δ[ιό]κλέους		[.στ]ρατος — —
	Μ[ελίτ]ων Τιμοκράτου		. . . ⁵ . . . ων Τιμο — —
	Δ[η]μοχάρης Ἀθηνοδώρου		. . . μοχάρης Ἄ — —
	Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου	5	[Ἀπ]ολλώνιος — —
	75 Ἀγαθοκλῆς Ἀγαθοκλέους		[Ἀγα]θοκλῆς Α — —
	Ἡγ[ία]ς Θουκλε[ίδο]υ	 υς Βουκ[όλου]
	Πυθ[ό]κριτο[ς] Δ[ημ]α[ίνε]του	 ^{c-5} κριτο[ς] — —
	Ἐφέλανδρος Σωσάνδρου		[Ἀλέξα]νδρο[ς] — —
	Πτολεμαῖδος	10 τ — —
	Σώπολι[ς] Ἀσπασίου		. . . λι — —
			— —

Στίχ. 76. τὸ πατρικὸν εἶναι Βουκλ[εῖδο]υ(;))

Στίχ. 78. Ἐφέλανδρος εἶναι τὸ ὀρθόν. Τὸ πατρικὸν εἶναι [Ν]ικάνδρου.

Τὸ τεμάχιον μαρμάρου, ἐφ' οὗ οἱ στίχοι II 64-70, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπίσης ὑπογραμμισθῆ, εἶναι συγκεκολλημένον ἐπὶ τῆς στήλης. Τοῦτο φέρει καὶ τὰ τμήματα τῶν στίχων ἀπὸ τοῦ 52^{ου}.

— — — — —
 — — — Π —
 — — ρειω —
 5 [— — Σ] εραπί[ων]
 Α[ύ]ρ Ἀσκληπ —
 Αύρ Ἑρμείας
 — — — ς Αύρ Εὐπαλε[ῖνος]
 Αύρ Ὀλυμπιό[δωρος]
 — — — γ 10 Αύρ Χιονίδη[ς]
 Αύρ Τέρτις
 [Αύρ Φί:] λητο[ς]

Εἰκ. 14. α=EM 8030+IG. II 2260. β=IG. II 2485+1006

Ταῦτα εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τμήμα τῆς στήλης, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή ἐν IG. II² 2243. Ὑπὲρ τούτου συνηγορεῖ τὸ μέγεθος καὶ ἡ μορφή τῶν γραμμάτων, ὡς καὶ τὸ εἶδος τοῦ μαρμάρου κατὰ τὸν γλύπτην κ. Παναγιωτάκη. Εἰδικώτερον δύνανται νὰ προέρχωνται ἐκ τοῦ μετὰ τὸν στίχον 178 κενοῦ.

23

Εἰς IG. II² 2417

Ὁ 2^{ος} στίχος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ: Μενεκερ[άτης—]
 ἀντὶ τοῦ Μενεκ —
 ὁ 7^{ος} στίχος θὰ ἀναγνωσθῇ: Ἀγλωφ..ρης Σ — — ἀντὶ Ἀγαθο[κλ]έης Σ —

24

Εἰς IG. II² 2453

Ὁ 1^{ος} στίχος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὀφείλει νὰ ἀναγνωσθῇ: — — Διογ[νήτ]ου — —
 ἀντὶ Διογ — — —

ὁ 2^{ος} στίχος θὰ ἀναγνωσθῆ: [— — Νι]κοκλέους Ρα[μνούσιος] ἀντι — — — Διο-
κλέους | // — —

ὁ 9^{ος} στίχος θὰ ἀναγνωσθῆ: — — ας Ἄπολ ἀντι — ος Ἄπολ[λ — — —]
Ἐπάσχει καὶ 10^{ος} στίχος, ἦτοι — — ς Ἄπ — —.

25

Εἰς IG. II² 2485+1006

Τὸ ἐνεπίγραφον τεμάχιον μαρμάρου EM 4181, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή ἐν IG. II² 2485, ἀποτελεῖ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ τεμαχίου μαρμάρου, ἐφ' οὗ οἱ στίχοι 106 ἐξῆς τῆς ἐν IG. II² 1006 ἐπιγραφῆς, καθὼς δεικνύει ἡ εἰκὼν 14^β. Τὸ κείμενον τῶν δύο τούτων τεμαχίων ἔχει μετὰ τὴν συγκόλλησίν των ὡς ἐξῆς:

ο ς

[Ἀπο]λλώνιος Διονυσίου Παλλην[εὺς]
[Θ]εότιμος Αἰσχυρίωνος Σημαχίδ[ης]
[Σ]αραπίων Δημητρίου Ἀναφλύστ[ιος]
110 [Ἡρ]άκλειτος Καλλικλέους Π — — —
Ἄττα[λ]ί[δος]
[Στρ]ατοκλ[ῆς — — — —]

Στίχ. 110. Π ἢ Ε. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ δημοτικὸν θὰ ἦτο Π[αλληνεύς], εἰς τὴν ἄλλην Ἐ[ργαδεύς], Ἐ[ροιάδης].

26

Εἰς IG. II² 2455 (= EM 2851).

Ὁ 5^{ος} στίχος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης θὰ ἀναγνωσθῆ: — — ὄλα[ος ἢ ἄου] ἀντι — —
— ΡΑ — —

ὁ 6^{ος} στίχος θὰ ἀναγνωσθῆ: — — λος Α — — ἀντι — — — λος — — —.

Ὁ λίθος ὁμοῦς, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή αὕτη, εἶναι ὀπισθόγραφος. Τὴν ἐπὶ τῆς μιᾶς, τῆς προσθίας, πλευρᾶς ἐπιγραφὴν ἀπέδωκεν ὁ Kirchner, ὁ ὁποῖος σημειοῖ: Etiam in parte aversa nonnullae litterae exstant. Τὸ κείμενον ἐπὶ τῆς ὀπισθίας αὐτῆς πλευρᾶς ἔχει ὡς ἐξῆς:

Γ

27

Εἰς IG. II² 2033

Στίχ. 8. Ὁ στίχος οὗτος θὰ ἀναγνωσθῆ: — — — αἶος ἀντὶ — — — νος.
Πιθαναὶ συμπληρώσεις: [Ἀφιδν]αἶος, [Εἶτε]αἶος, [Οἶν]αἶος.

28

Εἰς IG. II² 2082

Στίχ. 76. Οὗτος θὰ ἀναγνωσθῆ: Ἀφρο[οδ — —] ἀντὶ Ἀθη — — — —
Στίχ. 79. » » » Γλαυκία[ς — —] ἀντὶ Κλαύδ — — — —
Στίχ. 87. » » » Φιλοξέν[ου] ἀντὶ Φιλοτ[ίμου]

29

Εἰς IG. II² 2230

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, περὶ ἧς ὁ Kirchner σημειοῖ: « Athenis e regione turris Andronici... ut videtur » ἀπόκειται εἰς τὸ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον καὶ φέρει ἀριθμὸν Εὐρετηρίου 1967. Μετρεῖ καθ' ὕψος 0,19,5, πλάτ. 0,15,5 καὶ πάχος 0,06.

Εἰς τὸν 2^{ον} στίχον μετὰ τὰ γράμματα ΡΩ σφύζονται ἴχνη γραμμάτων ἀποξεσθέντων, ἦτοι Ἀλεξάν — —

Ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ ταῦτα πρέπει ὡς ἐξῆς περίπου νὰ συμπληρωθῆ:

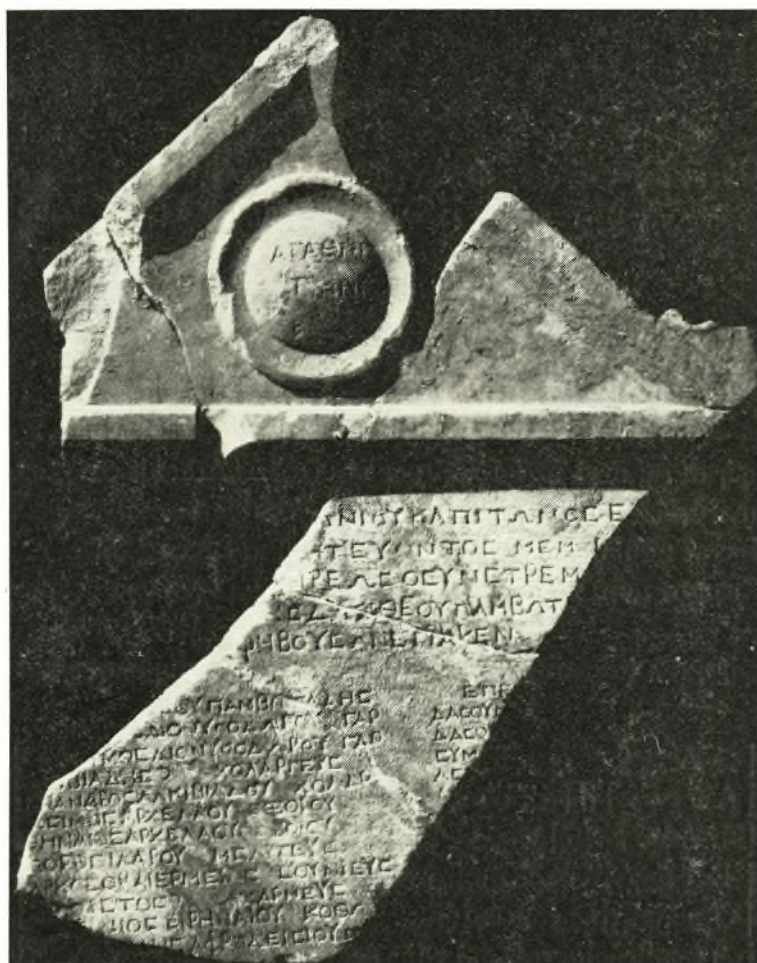
[Ἀ γ α θ ῆ ι τ ὺ χ η ι]
[Α ὕ τ ο κ] ρ [ά τ ο ρ ι — — — — —]
[Μ. Αὐρ. Σεβή]ρω Ἀλεξάν[δρω — — — — —]
[Ἐπὶ ἄρχο]ντος Κασι[ανοῦ — — — — —]
5 [Ὁ κοσμητ]ῆς τῶν ἐφ[ήβων — — — — —] τοὺς ὑπ' αὐ-
[τῷ ἐφηβεύ]σαντα[ς καὶ τοὺς περὶ τὸ Διογένειον ἀνέγραψε]
[παιδοτριβοῦ]ντος διὰ βίου — — — — —]

Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ 3^{ου} στίχου ἔχει κατὰ τοῦτο σημασίαν, ὅτι ἐπιβεβαιοῖ τὴν γνώμην τοῦ Graindor (*Chronologie* 245), Kirchner, Νοτοπούλου (*Hesperia* XVIII, 1949, 40), ὅτι ὁ « αὐτοκράτωρ Μ Αὐρ Σεβήρο[ς] » τῆς IG. II² 1832₆ ἐπιγραφῆς εἶναι ὁ Σεβήρος Ἀλέξανδρος καὶ ὄχι ὁ Καρακάλλας, διότι ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαὶ ἐγράψαν ἄρχοντος ὄντος τοῦ Κασιανοῦ.

30

Εἰς IG. II² 2247+2250+2484

Τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια μαρμάρου EM 8516 (=IG. II² 2247)+3713 (=IG. II² 2250)+3565 (=IG. II² 2484)¹ ἀνήκουν εἰς τὸ ἄνω μέρος μεγάλης ἐνεπιγράφου στή-

Εἰκ. 15. IG. II² 2247+2250+2484

λης καὶ ἀρμόζοντα πρὸς ἄλληλα συνεκολλήθησαν, ὡς δεικνύει ἡ εἰκὼν 15. Τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον παρέχουν μετὰ τὴν συγκόλλησιν, ἔχει ὡς ἑξῆς :

¹ Ὁ καθηγητὴς κ. Meritt, εἰς τὸν ὁποῖον ἔγραψα διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῆς Συλλογῆς του ἐκτύπων, μοὶ ἀνεκοί-
νωσεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀντιτύπου τῶν IG. II² τοῦ Institute

for Advanced Study ἔχει σημειωθῆ, ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ
2250+2484 συνανήκουν.

Ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα ἐξεταζομένης ἐπιγραφῆς ἦτο συνστρεμματάρχης, ἦτοι ἔφηβος ἀκόμη. Πρέπει κατὰ ταῦτα ἡ ἐπιγραφή μας νὰ χρονολογῆται κατὰ μίαν περίπτου εἰκοσαετίαν ἐνωρίτερον τῶν ἐπιγραφῶν ἐν IG. II² 2208 καὶ 3763, ἐφ' ὧν ἀναφέρεται ὡς κοσμητῆς. (Περὶ τῆς χρονολογίας τῆς ἐν IG. II² 2208 ἐπιγραφῆς ἰδὲ ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΝ, HESPERIA XVIII, 1949, 34-35). Τοῦτο βοηθεῖ εἰς τὸν ὡς ἔγγιστα καθορισμὸν τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ὁ [— — Σκριβ]ώνιος Καπίτων ἦτο ἀρχων ἐν Ἀθήναις, ἦτοι πρὸ τοῦ 192/3 μ.χ. (ἐν HESPERIA XI, 1942, 88 τοποθετεῖται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ III μ.Χ. αἰῶνος). Συνεπῶς αἱ ἐπιγραφαὶ ἐν IG. II² 2247+2250+2484 καὶ 3770 χρονολογοῦνται εἰς τὴν χρονικὴν περίοδον πρὸ τοῦ 192/93 μ.Χ.

31

Εἰς IG. II² 2427

Στίχ. 7. Θὰ ἀναγνωσθῆ: Αὐτοβ[ούλου] ἢ Αὐτοβ[ίου] ἀντὶ τοῦ Αὐτο — τοῦ Kirchner.

32

Εἰς IG. II² 2428

Στίχ. 8. Θὰ ἀναγνωσθῆ: — — ς Δαμάλ[κεος] ἀντὶ — — — ..ς Δαμᾶ[ς —]

Στίχ. 9. Θὰ ἀναγνωσθῆ: [— — Δα]μάλκε[ος] ἀντὶ [— — — Δημ]αλκέ[του?]

Στίχ. 10. — — — ης Στρατ — — ἀντὶ — — — ..ης Στρα — τοῦ Kirchner.

Εἶναι δυνατὸν ἀντὶ τοῦ Δαμάλκης νὰ ἦτο γεγραμμένον Δαμάλκετος: τὸ αὐτὸ ὅμως ὄνομα φαίνεται ὅτι ἀπαντᾷ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς στίχους. Ὁ δωρικὸς τύπος ἐλέγχει πιθανῶς μὴ ἀττικὴν προέλευσιν.

33

Εἰς IG. II² 2429

Στίχ. 5. Ὁ στίχος οὗτος εἶναι ἀδύνατον νὰ συμπληρωθῆ ὡς παρὰ Kirchner: [Αἰγι-]λιεύς. Διότι τὸ πρῶτον σφζόμενον γράμμα εἶναι Α ὄχι Λ. Πρὸ τούτου διακρίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου ἴχνη ἐγκαρσίου σκέλους γράμματος πιθανῶς ἐνὸς Λ. Πιθανὴ συμπλήρωσις: [Ἄ]λαιεύς.

Στίχ. 7. [στρατηγὸς ἐπὶ τὰ] ὄπλα Ὀλυμ[π — —] ἀντὶ στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὄπλα Ὀλυμ[πιόδωρος —]

Δ

34

Εἰς IG. II² 1696

Ὁ 2^{ος} στίχος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης θὰ ἀναγνωσθῆ: [Ἀσω]ποκλῆς ἀντὶ [Ἀγ]α[θ]οκλῆς.

35

Εἰς IG. II² 1708Ὁ 1^{ος} στίχος τῆς ἀναγιγνώσκεται: [ταμίαν σ]τρατιωτικῶν

36

Εἰς IG. II² 1709Ὁ 9^{ος} στίχος ἀναγιγνώσκεται: Δημο — —

37

Εἰς IG. II² 1712

Ἐπὶ τοῦ λίθου σφύζονται μέρη 6 μόνον στίχων. Μετὰ τὸν 6^{ον} στίχον διατηρεῖται ἀκεραία ἢ κάτω πλευρὰ τοῦ λίθου. Τὰ γράμματα ἐπομένως, τὰ ὅποια εἶδεν ὁ Kirchner, Λ[εω ν]τ[ίδ ο ς], ὀφείλονται εἰς ὀπτικὴν ἀπάτην ἐκ τοῦ ἐκτύπου.

38

Εἰς IG. II² 1810

Ἐν τῷ 1^ῳ στίχῳ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Kirchner, — — — ΙΔΑΙ δὲν εἶναι ὀρθή. Ἀναγιγνώσκεται — ΙΑΙ Διστάζω νὰ συμπληρώσω [Ἐσ]τιαῖ(οι.)

Ὁ 7^{ος} στίχος θὰ ἀναγνωσθῆ: Ἀγρίππας) ἀντὶ τοῦ ἄπλοῦ Ἀγρίππας.

E

39

Ἀέτωμα ναῖσκου. Εὐρέθη εἰς Ἀγ. Ἀνδρέαν Ν. Μάκρης καὶ ἐκομίσθη εἰς τὸ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον κατ' Ἀπρίλιον 1949 (EM 13125) ὑπὸ τοῦ ἐφόρου Ἰωάν. Παπαδημητρίου, εἰς τὸν ὅποιον ὀφείλω τὴν ἄδειαν δημοσιεύσεως τῆς ἐπιγραφῆς. Εἶναι μονόλιθον, ἐκ πεντελησίου μαρμάρου, καὶ μετρεῖ κατὰ μῆκος 1,18 μ., ὕψος ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ αἰτώματος 0,22 καὶ βάθος 0,55. Ὑπὸ τὸ αἶτωμα καὶ κατὰ μῆκος αὐτοῦ ἔχουν χαραχθῆ εἰς τρεῖς στήλας τὰ ὀνόματα τῶν θανόντων ἐκ τῆς οἰκογενείας, εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ τάφος, ἦτοι:

Νικοβούλη
Νεοκλέους

Ἀντιφάτης Κηφισοδώρου
Φηγαιεὺς

Μνησαρέτη
Χαρικλέους

Κηφισόδωρος Φηγαιεὺς εἶναι γνωστὸς κατὰ τὰ μέσα τοῦ IV π.Χ. αἰῶνος (τριήραρχος περὶ τὸ ἔτος 342) ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ἐν IG. II² 1622₇₀₃. Εἶναι ἴσως ὁ ἴδιος μὲ τὸν: Κηφισόδωρος | Ἐσχατίωνος | Φηγαιεὺς τῆς IG. II² 7636 ἐπιγραφῆς.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ Θ. ΜΙΤΣΟΣ